

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Buțcan Iurie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 octombrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Buțcan Iurie XXXX,

născut la xxx, originar și domiciliat în or.Xxx, str. Xxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 21 decembrie 2016 – până la 16 octombrie 2017 (instanța de fond);

2. de la 30 octombrie 2017 – până la 21 noiembrie 2017 (instanța de apel);

3. de la 02 ianuarie 2018 – până la 18 aprilie 2018 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 octombrie 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ CPP, Buțcan Iurie a fost condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Buțcan Iurie, fiind deținătorul permisului de conducere al mijlocului de transport de categoria „A, B, C”, la 21 august 2016, aproximativ la ora 20⁴⁵, conducând automobilul de model „Xxx” cu numărul de înmatriculare Xxx al serviciului de taxi 14999, deplasându-se pe str. Ismail din direcția bd. Cantemir spre str.

Albișoara mun. Chișinău, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume prevederile pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației, prevederile pct.10 alin.(1) lit.b) al aceluiași Regulament, conform căruia persoana care conduce un vehicul trebuie: *să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum*; prevederile pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și încărcăturii; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*”, prevederile pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care *„limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități este de 50 km/h precum și prevederile marcajului orizontal rutier „1.14.1” Anexa nr. 4 al Regulamentului Circulației Rutiere, ce semnalează „trecerea pentru pietoni”*”.

Ca urmare a încălcărilor enunțate Buțcan I., conducând mijlocul de transport cu viteza de 68 km/h, nepermisă pentru deplasarea pe drumul public din localitate, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și în preajma intersecției str. Ismail cu str. Hajdeu, mun. Chișinău nu a cedat trecerea și a tamponat pietonul Florea Serghei, care traversa carosabilul la trecerea pentru pietoni, de la stânga spre dreapta relativ deplasării automobilului.

În urma impactului, pietonului Florea Serghei, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3061/D din 04.11.2016, vătămare gravă.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Bodean I. în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Buțcan I. în baza art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. Totodată, să fie încasat de la inculpat în contul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

În motivarea apelului a indicat că sentința contestată este ilegală în partea stabilirii pedepsei și încasării cheltuielilor judiciare. Astfel, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, în timpul când se afla la serviciu în calitate de conducător auto de transport a pasagerilor. Mai mult, locul tamponării pietonului a avut în timp ce traversa drumul regulamentar pe trecerea de pietoni. De unde rezultă că comportamentul inculpatului denotă neatenția acestuia în timp ce se afla în trafic, expunându-i la un pericol și pe participanții la trafic, iar privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un anumit termen ar ridica nivelul de responsabilitate și disciplină a lui Buțcan I.

La fel a menționat că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Prin urmare, instanța potrivit art. 385 pct. 14), 395 alin. (5) Cod de procedură penală urma să se expună în sentința de condamnare și la latura civilă, cine și în ce proporții trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dar nu printr-o încheiere separată.

Cheltuielile de judecată suportate de către stat urmează să fie încasate din contul acestuia.

- avocatul Bodean I. în numele inculpatului, care a solicitat casarea

sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Buțcan I. să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Apelanta a menționat că sentința instanței de fond este nefondată sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului și anume a pedepsei complementare, deoarece acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei și personalitatea făptuitorului.

Necătând la faptul că instanța a reținut mai multe împrejurări ce caracterizează pozitiv inculpatul, a stabilit existența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, aplicând corect pedeapsa principală minima prevăzută de sancțiunea normei art. 264 alin.(3) Cod penal, însă aceasta nu a apreciat împrejurările excepționale privind persoana inculpatului și nu a dispus neaplicarea pedepsei complementare obligatorii stipulate de art. 79 CP.

Instanța nu s-a pronunțat și nici nu a motivat solicitările avocatului privind aplicarea art. 79 Cod penal în privința lui Buțcan I., ceea ce denotă încălcarea prevederilor art. 6 CEDO.

Față de inculpat au fost stabilite mai multe circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, Buțcan I. a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, căinduse de fapta comisă, conștientizând efectele prejudiciabile ale acțiunilor sale, anterior nu a fost judecat, are loc permanent de trai, este căsătorit, are la întreținere cinci persoane, dintre care 3 copii minori, este caracterizat pozitiv, fiind angajat în câmpul muncii. La fel, a invocate și comportamentul post-infracțional al inculpatului, care de la bun început a manifestat o atitudine sinceră, cooperând cu organul de urmărire penală, unde a depus declarații veridice despre circumstanțele cauzei.

Astfel, inculpatul este angajat în calitate de șofer la SRL „Xxx”, prestand servicii taxi, iar existența sa și a celor 5 membri ai familiei aflate la întreținere și-o asigură exclusiv prin conducerea mijloacelor de transport. Inculpatul nu dispune de alte studii, care i-ar acorda posibilitatea să exercite o altă profesie, inclusiv și cum s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești, acesta deține permis de conducere și activează ca șofer de circa 25 ani, unde fiind primul caz când a fost implicat într-un accident rutier, ceea ce denotă respectarea de către acesta a regulilor de circulație.

Reținând cele menționate, consideră că privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport, constituie măsură disproporțională în raport cu fapta săvârșită de către acesta, iar pentru a asigura realizarea scopului său și a legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, cuantumului, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl reprezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se corecta sub influența pedepsei, iar atingerea scopului legii penale și corectarea lui Buțcan I. este posibilă fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii - privarea de a conduce mijloace de transport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Buțcan I. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, persoana inculpatului care anterior nu a fost condamnat, fiind încadrat în câmpul muncii în calitate de șofer, aceasta fiind unica sursă de existență, a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate și ultima nu are careva pretenții, prezența copiilor minori în familia inculpatului, este caracterizat pozitiv, astfel concluzionând că educarea și corectarea lui Buțcan I. este posibilă fără privarea acestuia de societate, cu aplicarea art. 90 Cod penal și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

La fel, instanța a conchis că prima instanță incorect a stabilit ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ CPP, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

De asemenea, a reținut că circumstanțele indicate în apelul avocatului în numele inculpatului care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, au fost luate în considerație la aplicarea în privința lui Buțcan I. a normei art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Astfel, contrar argumentelor acuzatorului de stat, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele menționate mai sus.

Cât privește argumentele avocatului privind pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, cu excluderea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de apel la considerat ca nefondat, menționând că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu a stabilit nici o circumstanță excepțională care ar permite aplicarea prevederilor normei date.

Prin urmare, circumstanțele invocate de către partea apărării, în apelul depus, nu pot fi apreciate ca fiind circumstanțe excepționale ce ar justifica neaplicarea pedepsei complementare pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prevăzută de partea generală a Codului penal, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

Atât pedeapsa penală principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise.

Totodată, a fost apreciată ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în contul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în privința victimei Florea S. în sumă de 84 lei și a celei autotehnice în sumă de 380 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. La fel, a menționat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Bodean Ina în numele inculpatului, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) CPP solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri,

cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, cu excluderea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, prin aplicarea față de inculpat a măsurii de pedeapsă complementară, instanțele de judecată nu au acordat o eficiență deplină a criteriilor generale și speciale de individualizare a pedepsei prin prisma art. 7, 61, 75, 76, 79 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă inechitabilă, disproportională faptei săvârșite, fără a lua în considerație circumstanțele concrete ale cauzei.

Aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de sancțiunea normei penale pentru comiterea unei infracțiuni concrete este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maxima a pedepsei penale.

Legiuitorul nu a reglementat noțiunea de “circumstanțe excepționale ale cauzei”, dar, făcând referință la textul normei prevăzute la alin.(1) art. 79 Cod penal, rezultă că la ele se atribuie așa circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului.

Astfel, inculpatul este angajat în calitate de șofer la SRL “Program Lux Auto”, prestând servicii taxi, iar existența sa și a celor 5 membri ai familiei aflați la întreținere și o asigură exclusiv prin conducerea mijloacelor de transport, inculpatul nu dispune de studii într-un alt domeniu, care i-ar acorda posibilitatea să exercite o altă profesie.

Consideră că atingerea scopului legii penale și corectarea lui Buțcan I. este posibilă fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii – privarea de a conduce mijloace de transport.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs recurentul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul constată că acest temei pe care s-a bazat avocatul în recursul declarat, nu persistă în cauză, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal atestă că, autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Buțcan I., din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, însă critică hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei, solicitând numirea unei pedepse mai blânde, în temeiul art. 79 Cod penal cu excluderea aplicării pedepsei complementare - *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport*.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze

scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

În acest sens, Colegiul reține că, sancțiunea art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, prevede doar o singură pedeapsă principală – închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Așadar, lui Buțcan I. în baza art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an, adică instanța de fond i-a aplicat pedeapsa la limita minimă, care a fost redusă cu 1/3, soluția dată fiind menținută de către instanța de apel.

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele inferioare, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, inclusiv de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, numindu-i o pedeapsă în limitele legii.

La fel, Colegiul remarcă că, la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.79 Cod penal și anume excluderea pedepsei complementare obligatorie, deoarece circumstanțele la care se face referire în recurs (recunoașterea vinei, căința sinceră, examinarea cauzei în procedura simplificată, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă la locul de trai și faptul că are la întreținere 5 persoane, dintre care 3 copii minori), fac parte din categoria celor atenuante, care servesc temei doar pentru o eventuală aplicare a unei pedepse condiționate, dar nu și pentru aplicarea prevederilor

art. 79 Cod penal. Mai mult, aceste circumstanțe au fost reținute și au permis instanțelor de a aplica în privința lui Buțcan I. dispozițiile art.90 Cod penal.

Concomitent, instanța de recurs atestă că aplicarea art. 79 Cod penal, este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei penale, reținându-se cumulul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind persoana infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului.

Astfel, instanțele de judecată studiind multilateral, în deplină măsură și obiectiv toate circumstanțele și datele care caracterizează persoana inculpatului, nu au stabilit careva circumstanțe, ce ar fi constituit excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului, adică unele excepționale, ce ar fi permis instanțelor de a aplica prevederile art.79 Cod penal.

Mai mult ca atât, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

Atât pedeapsa principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise.

Prin urmare, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, la stabilirea pedepsei inculpatului, a respectat principiile de individualizare a pedepsei, pedeapsa aplicată lui Buțcan I. este una aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corectarea și reeducarea lui, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, fiindcă ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate,

dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Buțcan Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Buțcan Iurie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti